„To je skvelé," vydýchol Pradeep.

„SKVELÉ?!" takmer som vykríkol. „Ako to môže byť *skvelé*?"

„Skvelé je, že si to videl aj ty," zašepkal Pradeep. „Myslel som si, že vidím ducha. Alebo múmiu, čo ožila... alebo ducha múmie."

Zelená žiara z baterky ešte zosilnela.

„Povedal by som, že dnešnú noc sme si užili skúmania až-až," vyhlásil som a snažil sa, aby to neznelo vystrašene. „Myslím, že mám chuť vyplniť zopár pracovných listov. Možno by som mohol vyfarbovať..." odmlčal som sa v nádeji, že Pradeep bude súhlasiť. Napodiv to vyzeralo, že ukazovateľ na Pradeepovom ciferníku poskočil z hodnoty *Vytra*šený až na hodnotu *Odvaha za každú cenu*.

„Musíme za tým ísť, Tom!" zašepkal. „Mohlo by to byť niečo veľké. Čo ak je to skutočne Kráľovská mačka? Boli by sme prví, kto ju uvidí!"

Keď to Pradeepa pochytilo, nemalo zmysel hádať sa s ním. Konal v záujme všetkých mladých archeológov sveta. Schmatol baterku a vydal sa k obrovským kamenným dverám umiestneným po oboch stranách vstupu do egyptskej expozície. Na jedných bola vytesaná hlava mačky a na druhých hlava psa.

„Vyzerá to, že Egypťania mali tých svojich zvieracích bohov naozaj radi," povedal som s pohľadom upretým na obrovské hlavy zvierat a vzápätí som sa pozrel na Frankieho. „Myslíš, že existoval aj nejaký boh zlatých rybiek?"

„Hatmehit," ozval sa Pradeep.

„Na zdravie!" poprial som mu.

„Nie, boh Hatmehit," odpovedal Pradeep.

„Ešte raz na zdravie! To asi ten prach vo vzduchu..." začal som.

„Ale ja nekýcham! Ten boh sa tak volá – boh zlatých rybiek." Pradeep zavrtel hlavou.

„To nie je možné! Ryby majú vážne svojho boha?"

„Vlastne je to bohyňa, ktorá vyzerá ako ryba, čo je skoro to isté, akoby to bola ich bohyňa," vysvetlil Pradeep a zasvietil zombíckou baterkou na zvieracie hlavy pri vchode. „Myslím, že tá mačka sa volá Bastet a ten šakal Anubis."